

Thefis I.

I Schuria est urinae obfrustrationem facultis expultricis, suppressio, ita ut hujus ne quicquam exire queat, vel brevius, urinae suppressio & retentio.

II.

Urinae retentio autem est *varia*, vel retinetur à renibus, vel uretheribus, vel vesica &c. & ratione harum partium, differt vel Ratione *Loci*, id est partis affectae, & ratione *Materiae* id est causae proximae & immediatae morbum producentis.

III.

Ratione *Loci* I. sunt *Renes* II. *Uretheres* III. *Vesica* & IV. *Urethra*.

IV.

Ratione *materiae* peccantis & I. *Renes* obstruentis. Prima est *M. Hlis* (quae quidem multorum morborum est causa, id est plurimas particulas morborum heterogeneas comprehendens, sed hic tantum de materia quae quandam adhuc fluiditatem & consistentiam non adedò compactam uti e. g. calculi habet) quatenus scetet particulis crassis, acido-salinis & viscido-terrestribus, ad substantiam Renum devectis, illamque obstruentibus ac urinae secretionem impredientibus. (Qualis ab Excellentissimo ac Experientissimo Domino Professore BARBECK Med. Facultatis Decano, inter alios discursus communicati casus, & erit hic. Anno 1692. Mense Maij Vir quidam robustus ac Plethoricus in horro suo laborans dolore ventris (quo antea aliquando vexatus fuerat) incepit affici, cum urinae suppressione omnimoda, cum insigni dolore & ardore circa regionem colli vesicae, excrevit quidem unam alteramve guttam punctulum aliquod rubrum quasi Sanguineum continens. Alvus quoque adstricta erat. Per Catheterem immissum nil urinae fluxit, quamvis eam sugeret ipsius uxor, neque ullus tumor apparuit in hypogastrio. Adhibitis a. Remedijs incidentibus & attenuantibus diureticis, prima vice quarto aut quinto ab invasione die ad unc. j. circiter excrevit, & ita singulis diebus crescente excretionem, brevi ab hoc liberatus fuit morbo, ita ut excreverit, neque calculos, neque sanguinem, neque pus.) II. est à *M. Hlis* particulis serosis tenuioribus

bu & volatilibus per sudorem derivatis teste Heurnio in observ. suis ad Aph. Hyp. 82. l. iv., novimus enim sudorem urinosa esse profapia, atque iisdem particulis, sed paulò subtilioribus urinæ naturali, constare. Si easdem habet particulas, necesse est sudore copioso & aducto, imminui urinam, unde fit quod febribus ardentibus laborantes parum mingant, & tempore æstivo ubi insensibilis transpiratio liberalior evadit, urina minori, tempore hyberno, copia excernatur.

V.

Secundo obstruuntur *Renes* & impeditur urinæ secretio I. *Ab inflammatione* per stagnationem seu extravasationem sanguinis viscido-acrioris rodentis fibras unde plerumque febris insequitur. II. à *purulenta Materia* quæ vel inflammationem, vel *Calulum*, vel alios affectus insequitur. III. *Pituita crassa* de qua Thesi præcedente actum. IV. *Sabulo*. V. *Calculo*, VI. à *renibus corrosis* etiam oritur *Ischuria* dum latex urinofus in cavum fluit abdominis, & VII. à *Veneno* naturæ vitriolacæ assumpto impeditur urinæ transitus.

VI.

Tertio etiam latet proxima morbi in vesica causa & quidem I. si nimis extenditur, quæ nimis longam urinæ retentionem, quod passim à practicis probatur, fibræ mediæ tendineo-carnosæ ita extensione debilitantur, ut post modum per quoddam temporis spatium vires excernendi non habeant II. à *Calculo Vesicæ*, orificium ejus obturante, III. à *Materia quadam viscida* de qua in sequentibus, IV. *ab ulcere & inflammatione*, V. à *compressione* colli vesicæ, vel ab utero, vel intestino recto.

VII.

Afficitur & *Urethra* I. *Inflammatione* II. *Scirho* III. *Ulcere* IV. *Calculo* V. *Verrucis* VI. *Carne fungosa, carunculis* & aliis excrecentiis. Hyp. aph. 82: l. 4. VII. *Ischuriam contractam* fuisse ab *innunctione Mercurii* probant Ephemerides Nat. curios. A. I. observat. 80.

VIII.

In hisce nunc traditis præcipuis differentiis acquiesco, & unicam ab: Excellentissimo ac Experientissimo Domino Barbeck
A 3 Med.

Med. ac Botanicæ Professore ac Promotore meo in observatione traditam exponam, quæ est hæc. Anno 1699. Vir quidam Doctus, crassus, ac obesus, quinquaginta propemodum agens annos, antea sæpe parvos calculos seu arenulas cum urina excernens corripiebatur omnimoda urina suppressione, absque febre, absque dolore vesicæ, hypochondrii aut pudendorum. Vocato Nobiliss. experientissimoque D. D. & Professore Barbeck die 17. Januarii id est undecimo morbi die, invenit quidem agrum in lecto decubentem, sed sæpe quoque surgentem & sedentem. Venter supra pubem in regione vesicæ mollis erat, & pressus aliquantulum fortius non dolebat, nullamque inde sentiebat molestiam æger licet & incurvaret Corpus. Initio morbi, dolore in sinistro lumbo, postea penetrante, usque ad dextrum, affectus fuit. Vomebat jam æquam foetentem urina instar, sicuti quoque æthelitus foetorem spirabat, Corpus cum facie tumebat plus quam antea, pulsus non erat frequens. Tandem ex adhibitis quibusdam remediis postmodum recensendis die morbi duodecimo incepit media nocte excernere urinam copiosorem & rubicundiozem, sine dolore, ad unam alteramve libram; deinde paulo post major copia ejusdem conditionis, cum calculo granum circiter ponderante, insecta est, & sic per vices aliquot Cantharos excrevit urina, quæ continuo à rubedine prima recedebat, atque sic à periculoso hoc affectu liberabatur. Aliquot diebus post excrevit urinam copiosorem, sed pallidiorẽ ac tandem ferè aqueam. Postea incepit paullulum decumescere, aliquantulum immaciari de debilitate conqueri ac post modum sanitati restitutus fuit.

IX.

Hocce jam nostro proposito casu, meum erit dicere ex differentiis quæ propriè pars affecta fuerit & fuerunt sanè *Renes* quod ex *Dia- & Prognosi* probabitur. Antequam autem hoc fiat *Erymon* ut attendamus oportet renum. *Renes* à fluendo dicti, quod per eos materia urinæ fluat, græcis νεφροί appellantur, quasi minuentes, à νεφειν. Substantiam habent tubuloso-glandulosam. Membrana ambiuntur duplici una arctissimè ab ipsis Renum tubulis orta, altera laxè, quæ hinc Fascia renalis dicitur, item adiposa, & ni-

nihil est aliud quam Peritonæi duplicatura. *Arterias* habent Emulgentes ex cavæ trunco. *Nervos* ex paræ intercostalis plexu renali. *Lymphatica* vasa ex minimis renum glandulis orta. *Excretoria* tandem vasa quæ sunt ipsi canaliculi membranosi maximam renum compagem constituentes; exonerant hi serum urinofum in Papillas seu carunculas papillares, quæ in Pelvim hiant & ab hujus tubulis excipiuntur.

X.

Ut autem ad causam proximam hujus Morbi nos accingamus, sciendum, ægrum hunc jam aliquoties arenulas & calculos minores excrevisse, unde non adeo mirum in talem incidisse morbum. Fomite enim calculoso, in majorem molem concrefcenre, majorem calculum, aut copiosiores arenulas tanquam primordia calculorum, in urina jam secreta aut secernenda fluctuantes, producit. Hujus autem materiam & efficientem passim à Medicis antiquis & recentioribus traditam, an scilicet sit spiritus; aut principium lapidifirum? an Paracelsi Tartarus? an Dulech Helmontii? an Pituita Galeni, & ejus sectatorum? an calor nimius, an verò frigus ad ejus concretionem concurrat non est hujus loci vel instituti. Sed sufficit lunam vel alteram descriptionem ad-jecisse.

XI.

Calculus in genere est symptoma excernendi p. n. retenti, videlicet materia dura, magis vel minus concretæ, compactæ & condensata, genita ex portionibus excrementitiis salinis, nimium fixis & terrestribus intervenientibus quandoque lentis & viscidis. *N.* Sæ heterogeneæ, & portionibus activis sufficientibus destituta, compagem facile deserentibus, in diversis locis collectis & subsistentibus, beneficioque caloris successive concretis, & lapidum fictilium sive testarum instar induratis. Quam definitionem & probat Willif. de ferment. ubi hæc edidit verba quod spiritu & sulphure presentibus, & Aquæ, Terræ ac sali in proportionata quantitate comixtis, nullæ prorsus congelationes & concretioncs fiant sed salia in fluore contineantur, aut spiritu & sulphure avolantibus simul rapiantur & feri volatilioris portiuncula (ubi enim spiritus & sulphur avolare

avolare annuntur, oritur in corpore calor, & aliàs nexti cum reliquis Elementis non solverentur, calore autem hoc oritur sudor, qui est lympa quædam tenuis, statim ab aère externo frigidiori magis vel minus in guttulas coacta) hisce tribus, non autem totaliter, ablatis, particulae crassiores in sanguine relinquuntur. M. aque Hlis crassior reddatur, qua crassitie, tandem salia evadant rigidiora, & cum terra unita concrecant in lapidem.

XII.

Sunt etiam qui dicunt calculum non constare sale fixo, sed salia fixa assumta in corpore humano volatilifari, contra quos insurgimus hoc argumento, in omni concremento lapideo esse volatile & fixum, sed volatile à fixo quasi fixatum. Et probatur porro non omnia salia volatilifari ex in cineratione herbarum, ubi sulphuris spirituum, & aquæ maxima copia adustione in auras abit, quibus deflagratis, cineres remanent, qui liberaliori aquæ copia cocti, sal suum liquori committunt, qui liquor colatus & sufficienter exhalatus, aërique frigidiori expositus, sal suum contentum Tartari instar dimittit coagulatum. Crassamentum sanguinis in glandulosa Renum substantia non nunquam obstructionem efficere potest, aut in tubulis renalibus in exigua granula, aut arenulas obstructionem producentes concrecere, aut in Pelvi, aut in uretheribus, aut vesica, in calculum diversæ magnitudinis, figuræ, coloris, & consistentiæ coagulari & compingi potest. Memorabile exemplum legitur in Act. Hofm. Vol. III. obs. 70. Materiam calculi mucaginosam excretam statim ab aère externo in calculum flavum riguisse.

XIII.

Quæstionem non nulli movent, imprimis illi, qui explicant calculi generationem, per spiritum lapidificum, an hoc vitium insit spiritui vitali? an Animali? Si illud probabilius foret intelligendum, nam si forent spiritus Animales (spiritus enim Animales jam sunt in cerebri substantia corticali secreti) non lapidificarent, sed potius nervos hujus vel illius partis, cerebri tubulos, initia nervorum, & Medullæ spinalis obstruendo efficerent vel Apoplexiam vel Carum vel Hæmiplagiam, vel Paraly-

fin. Notandum porrò, quod plurimi homines habeant impu-
rum sanguinem, & etiam multi crassum, viscido-falsum & Aci-
dum, non tamen hac afficiantur labe, debet enim adesse hære-
ditaria dispositio, & crasis huic Morbo adaptata sanguinis, vel
etiam organi dispositio peculiaris. Alii explicant per modum
precipitationis, & concretionis Tartari, qui ita generatur, quan-
do acidum vini corrodit fœcem, fœx vini se imprægnat copioso
sale volatili, unde fit quod acor vini cum fœcem partibus solu-
tis se coagulent, & sub ista coagulatione partes fœcem terrestres
simul constringant & secum uniant. Alii rationem ponunt Cal-
cis vivæ, & Terræ, id est arenarum in ædificiorum constructio-
nibus, ubi harum duarum substantiarum, & Aquæ interventu,
Calx viva solvatur, & agitatione probè comixta tria hæc, &
in pulvem sat spissam redacta, pariesque ex hac formata, ita in-
durefcit, ut postmodum in Aqua sit dissolubilis. Et Helmont.
tract. de Lithiasi Cap. III. ait, spiritus urinæ non coagulat, nisi
per conubium Aquæ vitæ.

XIV.

Posito nunc calculo ejusque materia, accedamus oportet ad
causas procatarticas, & remotiores, quæ ex classe rerum natu-
ralium, n. n. ac p. n. desumendæ erunt. Inter res naturales I.
censem *Temperamenta*, quæ potissimum ad Morbum contribu-
unt. Et horum I. *Melancholicum* quod vel nimia tristitia, me-
ditatione, & metu spiritus quasi absument, & viscido-acriores, ac
salino-crassiores reddit humores, qui facile falsedine & crassitu-
dine sua vias obstruere nec non in arenulas concrefcere possunt.
Vel gaudio nimio, imprimis si Melancholici aliquando gaudio,
potu, aliâve occasione conciliato immoderato occupati, postea
magis ut solet in his usu evenire, contristantur, quia spiritus hac
occasione præsentis & absumentur, ut eo facilius postea talis
concretio perficiatur. Melancholici enim omnibus stagnationi-
bus sunt obnoxii, in stagnatione autem adest crassus viscidus hu-
mor. Dein facilimè in affectionem hypochondriacam prolabun-
tur, & scorbutum, in quibus affectibus in urina continentur a-
renulæ conspicuæ; inde adhuc dum argumentum calculus quod

Calculus generetur à crassis salinis acrioribus humoribus. II. Temperamentum est *Sanguineum* cujus definitio est esse redundantiam M. S., hæc autem redundantia est vel naturalis vel præternaturalis, legitima vel spuria, & ita dividitur quia quidam insurgunt contra solum positam redundantiam, hocce argumento, quod à Caccochymia non differret. Novimus 1. Plethoricos præ aliis morbis esse subjectos, & quidem plerumque periculosos, quia si peccant qualitate humores in magna peccant copia, unde difficilior est curatio in his, quam in quibus non tanta copia sunt vitiiati, quemadmodum torrentes tempore hyberno in minori quantitate fluentes? fasciis adhibitis & etiam sine his nullam prorsus inferunt noxam, aut tempore vernali liquecente sensim nive, & æstivo à procellis magno imbri excusso, ita adaugentur torrentes, ut postmodum nulla arte nulla vi in limite suo contineri queant, sed extravasantur, & funesta hominibus inferunt damna, quod faciliè probare est & exemplo hujus fluvii Ruræ & Sylæ Tigrinorum. 2. Ubi tanta adest humorum copia, nunquam spiritus erunt sufficientes ad eam corrigendam. In assumptione enim rerum non naturalium æque ac alii peccant, unde humores varii generantur, nam qualis Cibus talis chylus, & consequenter qualis chylus talis sanguis, hic enim ab eo restauratur, fermentum eorum vitiat, cum plerumque sint ut infantes voraces, & ventriculus eorum ut plurimum pituita obsessus. Et tum quo plus alimenti assumunt eo majorem sibi contrahunt morbosam *Diathefin* testante Hypocrate l. II. aph. 9. *Τὰ μὴ καὶ ἀσθενῶν σωμάτων, ὅπως ἀνθρώπων, μᾶλλον βλάπτει.* In quibus autem res ita se habet necessum est crassamen & cruditates vel alias qualitates generari. Salia in hisce, nempe Plethoricis, etiam abundare apparet, quia aliquando urinæ colorem faciunt intensiorem, si verò remanent in corpore, nec cum urina transeunt, ea cruda est.

XV.

Res naturales excipiunt res n. n. seu necessaria, & tales dicuntur, quia ad vitam necessariò requiruntur, & sine quibus homo vivere nequit, n. n. autem quatenus ad sanitatem conservandam, & destru-

& destruendam sua contribuant symbola. Horum primatum obtinet *Aer* & quidem hybernus Borealis frigidus, particulis Aquæis nivosis & glacialibus refertus, poros cutis obstruens, & constringens, ac insensibilem transpirationem quodammodo sufflaminans, qua sufflaminata humores in corpore colliguntur, visciditates nascuntur, saliaque acriora & rigidiora redduntur. In quibus M. H. lis tali modo afficitur, illi variis inficiuntur morbis, quod fatè clarè constabit ex Thesi de signis r. n. n. postmodum recensendis.

XVI.

Post aerem considerandi veniunt Cibus & Potus. *Cibus* autem sanitur vel latè, vel strictè. *Latè* pro omni alimento quod per os assumitur. Strictè pro solidioribus alimentis, & ita contra distinguitur Potui, quæ acceptio est communissima, & ita nos accipimus, quare I. de Cibus, qui peccare norunt & quantitate & qualitate. *Quantitate* assumitur vel imminuta vel adaucta, in quam nunc assumatur, noxa corpori infertur teste Hypocr. l. 11. aph. 4. Οὐ πλησιονή. ἔλιμὸς, ἔδ' ἄπο ἔδ' ἄγαθὸν ὅ, π' ἂν μάλλον ἢ φύσιος ἤ. Et eleganter hoc idem dixit Phocylides ubi ait

Μέτρον μὲν φαγεῖν ἢ πινεῖν, ἢ μορφολογεῖν
 Πάντων μέτρον ἄριστον ὑπερβασίη δ' ἄλλοεινή.

Quantitas enim ad aucta ventriculum onerando & aggravando ciborum digestionem impedit, unde variae cruditates, & humorum viscositates inde ortum trahunt, ac varia in Corpore humano luduntur tragemata. De imminuta & non sufficienti, quivis sufficiens erit Testis quam ingrata sit fames. *Qualitate* assumuntur Cibi, crassi, duri, crudi, dyspepti &c. quales omnes annumerando profusius nostro agerem instituto, unicam ergò afferam ut e. g. carnes salitæ, & fumo induratæ, pisces saliti &c. *Potus* qualitate vitiosus esse potest, ut e. g. Mustum nondum fermentatum, particulis terrestribus, Acido-salinis imprægnatum, vel vinum jam dum fermentatum, sed recens nec defæcatum, ascatens particulis Tartareis enumeratis, vel vinum sub Austero-Acidum. Cerevisia crassa non bene fermentata ac defæcata, vel acerba & Austera. Post Cibus & Potum occurrunt *Somnus* &

Vigilia. Si horum alterutrum modo excedat, statim juxta senem nostrum Colum aph. suorum 3. sect. II. Malum dicendum.

XVII.

Motus & Quies suum quoque tribuunt, si prior mediocritatis limites transgreditur, tum spiritus absumuntur, & multis morbis janua patet testante Hyp. aph. 5. l. II. Sin autem non transgrediantur, homo eo melius præservatur à hoc & alijs Morbis, sedandum aliquid est naturæ, rustici qui à nativitate ad labores sustinendos sunt assuefacti, nunquam vel saltem rarè tali afficiuntur morbo, etsi perpetuè quasi gaudeant motu, consentiente Hyp. aph. 49. l. II. motu hoc spiritus exaltantur debite, particulae crassæ, salino-terrestres funduntur & in debito fluore continentur, ut concrefcere non possint, dein non utuntur cibus tali morbo contribuentibus, & cutis eorum est uti omnibus notum, admodum crassa, pori cutis non adedè patentes, unde non tam facile sudant nec spiritibus avolandi præbetur via. Sed si delicatuli, qui cutim adedè habent raram, hunc sustinerè laborem cogentur, sanè multis dediti essent morbis, quia spiritus per talem cutim maximè avolare sunt apti, humoresque ita redderentur crassiores. E contra vita sedentaria seu *Quies* quoque fœcunda mali mater existit, si est nimia, quia humoribus inducit lentorem, & crassamenta, spirituum motum impediendo, & transpirationem insensibilem minuendo, producit, dum salia sufficienter non accurrunt, nec poliuntur. Quiete autem moderata spiritus absumpti restaurantur & ad sanitatem maximè confert. Conferunt quoque *Excreta* & *Retenta*, quando p. n. detinentur excernenda, aut excernuntur retinenda, ut alvi fluxus, hæmorrhagia narium & uteri, Menses, obstructio alvi, sudor, urina, feminis excretio &c. in his enim si peccatur, variè humores corrumpuntur, qui huic nostro morbo ansam præbere possunt, ut non nulli imprimis seniores, si Veneri nimium sunt dediti, propter excretionem feminis nimiam, humores acriores redduntur, saliaque non ita temperantur, unde plerumque calculosi evadunt, quod sic præsertim, quando juvenulam in Matrimonium ducunt, tum hoc potissimum vexantur Morbo.

XVIII.

Tandem summam r. n. n. imponunt manum Animi Pathemata, & sunt Mœror, tristitia, ira, gaudium immoderatum, terror, &c. *Mœror & tristitia* spiritus figendo & in motu retardando, humores reddunt crassiores, & acerbiores, *Gaudium* quid præstet vid. Thef. XIV. *Ira* nimia, spiritus nimium exsuscitando, motumquè inordinatum tribuendo, humorum nexum quasi solvit, & eos immaturos excernit, unde pro diversitate temperamenti, variæ humorum corruptiones fiunt, crassamenta generantur, materiam calculo præbentia, unde sæpe Magnates aliive ex frequenti improvida ira malè multantur. *Terror*, quoniam non tam simplex, quam compositum est Pathema ex ira & tristitia, sic qualia vitia ex eo imprimis immoderato in humano producantur Corpore, repeti potest ex præcedentibus, ubi de tristitiæ & iræ vitis egimus.

XIX.

Quo ad causæ Morbificæ antecedentis signa. Primum erit *Ætas* omnis ut cuius notum erit hoc tentari potest morbo, ergò nulli soli tribuendum. Afficiuntur & Pueri sed rarius teste forest lib. XX. obs. 23. puerum decem annorum calculo vesicæ laborasse, & Hyp. l. III. aph. 25. agit de morbo dentientium, & insequenti ait aph. Πρεσβυτέριστι δε γενομένοισι περίθμια, σφονδύλις τῆ Κατὰ τὸ νῆρον ἔισω ὄζιες, ἄσθματα, λιθίασις, ἑλμινθες προγυλάι, ἀσκαρίδες, ἀεροχορδόνες, σατυριασμοί, σπαραγγεῖαι, χοιράδες, ἢ τῶν ἄλλων φύματῶν, μάλιστα δὲ πᾶν προσημμένα. Alii autem alii potius hoc laborant Morbo & minùs curantur, uti senes, ubi humores sunt quasi decrepiti vel vapescere inchoant, & fibræ nerveæ meatuum sunt rigidiores ut non tam facilè vasa, ad calculi excretionem, dilatentur Hyp. l. VI. aph. 6. Τὰ νεφρικὰ ἢ οὐροὺς κατὰ τὴν Κύσιν ἀλγήματα, ἐργωδῶς ὑγιάζει τῶν πῆξι πρεσβύτησι. Sed Notandum quod & *Hereditas* uti in Podagricis multum conferat, vidi infantem à prima nativitate laborantem calculo, ac subinde minores cum urina arenulas & calculos, summo cum dolore excernentem, vitamque ultrò Menses duos non protrahentem sed summo cum dolore & clamore ad plures abientem. II. *Sexus* tam

fœmininus, quam Masculinus, hujus est Morbi subjectum; aut hic gravioribus illo urgetur symptomatibus, præsertim si accidat à Calculo Collum Vesicæ obstruente, quandoquidem in fœminis via urinaria laxior & brevior est, idè etiam Calculus licet major, leviori negotio excernitur. III. *Regio*, etiam adhuc uti e. g. ad alios multum conferre potest morbos, multæ etenim sunt quæ suum habent Endemium Morbum; ut *Holandia* scorbutum, *Malum hypochondriacum*, febres intermittentes, *Italia* febres ardentes, *Anglia* Rachitidem, sudorem Anglicanum, *Locus Helvetiæ* scrophulas pro suo agnoscit Endemio morbo. *Anni Tempus*, si quod erit, erit certè Hyemale, teste etiam nostro casu, nec non Hyp. ipso aph. 23. l. III. Τῶ δὲ χειμῶνος πλευροπόδες, περιπνευμονίαι, λήθαργοι, κόρυζαι, βράγχαι, βήχες, πόνοι ἐπιβλεπόντες, ἢ πλεορέων, ἢ ὄσφύος, κεφαλαλγίαι, ἰλιγοί, ἀποπληξίαι. Proculdubio per dolorem lumborum intelligit omnem, à quacunque, causa oriunda, inductum dolorem circa renes.

XX.

Perpensis hisce progrediemur ad signa *Dia- & Prognostica*. Signa Diagnostica ex casu desumpta erunt hæc I. *Dolor sinister lumbi*, qui arguit quandam materiam dolorem inferentem, parti, fibrillas irritando, inhærere, quæ sanè fuit Calculus & materia calculosa, vel poros & fibrillas renum, nec non initium Uretheris obturando, urinam à sanguine non secerni aut stagnare fecit. II. *Dolor vergens in alterum lumbum*, indicat uno rene affecto, affici & alterum; eundem enim forciuntur Nervum, & per symphathiam tum ægrotat & alter, quod experientia sat comprobatur, teste Forest. de Ischuria. III. *Vomitio* ita oriebatur. In hoc ægro aut canaliculi renales quod credibilius, aut Pelvis, aut Uretheres fuerunt obstructi, sic urina excretioni jam modo destituta, regrediendo in sanguinem, quocunque modò ut naturæ molesta exitum moliebatur, & sic potissimum per glandulas quæ & Aquam aliquam secernunt, hinc & tunica stomachalis glandularis excrevit cum fermento urinalem materiam, quod idem de Pancreate præcipuè & de glandulis œsophagi & faucium asserere ausus essem. Materia urinæ secreta acris urinosæ prospiciat, fibrillas

bras stomachales fortiter rodendo, effecit motum stomachalem
 inversum, & per consequens vomitum. *Fœtor* illius provenie-
 bat à nexu particularum soluto, ob motum imminutum, & quasi
 stagnantem urinam. IV. Intumescencia faciei cum toto corpore
 oriebatur ab humore superfluo, cum vasa humorem continentia
 præter naturam vel distendebantur, vel rumpebantur, vel tran-
 sudatio, vel orificiorum nimia apertio fiebat, quocunque autem
 modo fuerit orta, non curo, sufficit saltem adfuisse serum uri-
 nosum, præter naturam retentum in corpore, extra vasa existens
 spongiosæ carnis sese insinuans substantiæ, unde talis intume-
 scencia.

XXI.

Dolor vesicæ & Pudendorum nullus, argumentum præbet,
 morbum non latuisse in vesica, sed in renibus. I. Vesica enim
 tamdiu urinam excipiens, miror quantum in modum distenderetur,
 ut à ruptura vix integra maneret. II. Si latuisset in vesica Mor-
 bus, à tali distensa vesica, distensa fuisset & ima pars imi ventris
 circa Pubem, doloremque sensisset hoc in loco & circo regionem
 colli vesicæ gravativum, vesicæque pressâ, & corpore incurvato,
 dolor fuisset adauctus, quæ autem nostro in casu non animadver-
 sa fuerunt.

XXII.

Absentia Febris argumenti loco sistimus, renes non fuisse in-
 flammatos, difficilimè enim à tali materia calculosa inflamman-
 tur, contra verò facilimè ab obstructione, ab humoribus facilè
 putrescentibus producta, vel extravasatione sanguinis, & sensim
 corrupti, ac fibrillas rodentis, inflammationem inferentis, vel
 Pure, plerumque ubi sponte fit ibi præcessit inflammatio, & ubi
 inflammatio scil. partium internarum & nobilium ibi est Febris &c.

XXIII.

Ob ægri immaciationem observatam post curam, non in ad-
 mirationem rapior, novimus enim omnes Anasarca aut Leuco-
 phlegmatia laborantes, post excretionem humoris vitiosi detu-
 mescere ac immaciari, quoniam tunc vasa musculorum, mem-
 branarum & cutis, ab ingrato illo hospite liberati, detumescunt,
 ac in-

ac interea temporis, quia partes genuino ac bono suo nutrimento privatae fuerunt, mirum non est, quod tunc partes plus imaciatae conspiciantur.

XXIV.

Lustrata Diagnosi insequitur alterum signorum Genus, quod & Theoriae finem imponit nomine *Prognosis* veniens, qua Medicus munitus (non minus ac diagnosi) finem attingere optatum, amplissimosque dignitatis gradus adipisci potest. Morbus propositus sane fuit Morbus acutus teste Foresto. Ubi dicit intra spatium duodecim dierum finiri (quanquam nostro in casu ulterius se protraxerit) & homines inviti Mare mortuum navigare cogi, etiam idem Cous aph. 6. l. vi. Thesi XIX. proposito (ubi per dolores nephriticos & vesicae intelligi vult omnes morbos, nempe harum partium, ut inflammationes, ulcera, infarctus, calculos &c. uno verbo omnes earum partium, quae aut urinae secernendae, aut transmittendae, aut excipiendae dicatae sunt) vult & de senibus & junioribus, sed quod tamen hi saepius evadant, Foresto. autem notat se plurimos etiam ab hoc malo liberasse senes, quanquam & plures vitam cum morte commutare viderit. In tali autem morbo praesentanea ope opus est ne subita morte corripiantur aegri, vel in alium degeneret incurabilem vel saltem periculosum morbum, ut Hydropem, Cachexiam, Tabem, vel alia ulcera interna, quorum tamen nullum in hoc aegro accidit, sed sanitati restitutus fuit. Dein Medicus remediis praesens esse debet, quia interdum Ischuria oritur a materia nondum concreta, quod & nostro eveniebat aegro, erat quidem Calculus sed postea excretus, & non adeo magnus ut obturare potuisset Pelvim & Uretheres, ideòque judicarem potius fuisse hic materiam vel Calculosam vel viscidam, necdum firmiter coagulatae canaliculos renum tamen obstruentem aut comprimentem.

XXV.

Absoluta Theoria spectanda occurrit *Praxis*, Quae est diversa prout nunc variat causa ita variant etiam Medicamenta. Calculo solo existente (absque materia crassa, viscida, calculosa) in parte aliqua, ac secretioni inepto, certè quia via ipsi vix patet, dum obstruendo

obstruendo partem, hujus, ab irritatione, dum non plerumque rotundi, sed & acuminati &c. existunt, meatus contrahitur exitusque occluditur, vel non irritata parte, in majorem concrefcere potest calculus molem, ut postmodum major ipso meatui existat. In illo Casu sunt adhibenda Medicamenta, quæ fibras ab irritatione contractas demulcendo sensibilitatem minuunt. In hoc autem, viam existentem ad Calculi excretionem minorem, magis laxent, quo excludi calculus queat & hæc Medicamenta sunt vel Externa, vel interna

Interna Rad. Althææ, bryon., lil. alb., liquirit., cuccum. ægrest.
Flor. Attript., Bet., Malv., branch. urfin., Parietar, sambuc., violar, *Sem.* Lini, fœnugr., Malv., 4. frigid. maj., *Flor.* Chamomill., violar., Malvæ., Meliloth., *Fruct.* Amygd. dulc., Caric. ping., uvæ passæ, jujub., *Resin.* Pini, Therebinth. *Olea* oliv., lil. alb., amygd. dulc.

Externa Gumi Ammoniacum usitat., bdellium, Galbanum, opoponax, styrax, *Axungia* porcina, humana, Caponum, Cervina, suilla recens, taxi, *Seva* Hircin, Caprin., Taurin.

Malè inter *Excrementa* recenset Morellus. Butyrum, benè autem ceram, stercus bubulum, *Olea* modò rerensita, & Lini, violarum, Amygd. dulc., Lumbricorum terrest., Anethi, Chamomillæ, irinum. *Unguent.* de Althæa, aliaque ex hisce simplicibus composita. *Emplast.* de mucilagin, Diachyl. cum Gumm., de Meliloth.

Nota gummata vetusta discutere magis quam emollire; nisi aliorum humidorum miscela emendentur. Porrò Nota Medicamenta interna dicta etiam externè posse usurpari. Quare varia ex externis & internis possunt parari Medicamenta, Externa unguent, Emplastra Cataplasmata &c., Interna, Emulsiones, infusiones, decocta, &c. quale decoctum Forestus ad Cœlos usque laudibus attollit, multosque hoc curasse testatur

- ℞ Sem. Malv., Althææ aa. drach. iij.
- 4. frigid. maj. aa. drach. ij.
- Cicer. rubr. unc. iij. hord. mund. unc. ij.
- Caricarum ping. n. ℞.

B

Sebesten.

Sebesten. n. 7.

Glycyriz raf. drach. j. F. decoctio in lib. 4. aquæ plu-
vialis, ad consumptionem medietatis, colatura reservetur, pro
potu ordinariò.

XXVI.

Si autem materia Calculo in crementum præbens, nec concre-
ta, aut tenax & crassa alia quæcunque materia obstruens adfuerit,
conveniunt *Incidentia*, & *resolventia diuretica* qualia sunt impri-
mis omnia sale volatili oleoso pollentia. c. g.

Rad. apii, Calam. aromat., zedoar., fœnic., ononid., petro-
sel., raph., rub., rusc., fragar., eryng., *folia* Laur., petrosel.,
puleg., Artemis., fabin., Alar., flor. Cheiri, genist. *sem.* pe-
trosel., *fruct.* amygd. amaran. *Resin.* latic., Therebinth., *Liquor.*
vinum alb., *sal.* genist., ononid., fab. &c. composita. *Pulvis*
Nephriticus leniens & resolvens VVedel.

℞. Sperm. Ceti, occ. cancr. aa. scrup. j.

Sal. volat. succini gr. iij.

M. tingi potest aliquot granis Cinnab. nativ.

Ung. resolvens ex pingued. familiari, vel Anserina, (que pe-
netrantior) vel canina (quæ resolutiva magis & calidior,) vel
humana (quæ magis temperativa) vel Butyrum recens non salu-
tum imprimis majale, cum oleo Juniperi, Therebinth., Major-
ran. &c.

Balsam. Externum resolvens egregium ludv. est ipsum ol. oliv.
& nuc. destillatis aliquot ol. medicatum ac sulphureis competen-
tibus & convenientibus saturatum. *Emylerius* loco talium vi-
scidorum in recessu acidorum commendat Petroleum præfer-
tim album, cui jungit ol. destillat. Therebinth. spicæ &c. No-
tandum emollientibus Thesi præcedente recensitis adjungenda esse
diuretica ad meliorem Calculi progressionem. Hypocrat. l. VII.
aph. 48. Στεγανισίω η̄ δυσουρίω θάλασσις η̄ φλεβοπημί λυει, πη-
νειν δὲ τοῖς ἴσω φλέβας & conferat. aph. 36. l. VI. non autem con-
veniunt hæc duo in omni Ischuria, sed potius, ubi causa morbi
est visciditas & crassities sanguinis, quia per V. S. motus humo-
rum intestinalis & progressivus adaugetur, ac obstructio solvitur,
unde

unde adeò conuenit in Pleuritide &c. etiam ab inflammatione renum ortam Ischuriam potius solvit &c.

XXVII.

Ut autem promissis stem, remedia ab Excellentissimo ac expertissimo Domino BARBECK Facultatis Medicæ Decano, usurpata, summa cum submissione ab ipso petita, ac ex favore suo mihi communicata, recensebo. Die Morbi XI. circa vesperam cum erat vocatus, haustum Aq. petrosel., ut & sæpe eadem vespera Cochleare unum & alterum per vices, ol. Amygd. dulc. drachm. j. nec non sp. sal. armoniac. drachm. i. nitri dulc. drachm. j. sal. stipit. fab. drachm. j. in Aq. Petrosel. propinavit. Et circa noctem ejusdem undecimi diei adhibuit spirit. Nitr. dulc. ad drachm. j. & etiam unum alterumve Cochleare ol. Amygdal. amar. Externè inungi curavit regionem Renum ol. Amygdal. dulc. ad rubedinem in Patella tosto, & paulò post Emplastra vesicatoria, utriusque Renum regioni, magnas vesicas trahentia applicari curavit & tandem eadem nocte manè fluxit urina, ut relatam; Et vires brevi cum sanitate, gratiâ Divinâ recuperavit. Forest. ait si *Ischuria* intra duodecim dierum spatium non solvatur, indigitare mortem fore suspensurum. Hic noster æger jam XI. Morbi attingens diem sanè ad statum pervenit morbi, & tales morborum causæ Medicamentis mitioribus, paliativis (cum fuerit mucago viscida salino-terrestribus calculum vel obvolvens, vel poros renum obstruens) tam brevi temporis spatium solvi & è Corpore eliminari non possunt unde Hyp. aph. 6. l. i. præclare dicit Ές δὲ τὸν ἰσχυρὰ νοσηματι, αὐτὸ ἰσχυρὰν ἰσχυρὰν ἐς ἀκριβεῖς, κρατίζου; hunc aph. benè observans Excellentiss. Dominus Professor idèdque non cunctavit, sed extremis remediis malum urgens, cum pars quædam interna & nobilior corrumpi potuisset, ut inde quoddam sensisset levamen, ast degenerasset in morbum incurabilem, propulsavit.

XXVIII.

Dieta, prout causa diversa est ita etiam hujus Morbi diætã varianda erit, si enim partes urinæ dicatæ firmiter sunt obstructæ vitandus potus imprimis magnus, ne viæ ab urina nimium distendantur ac atrox inde oriatur dolor, vel regurgitando in san-

guinem tumescantiam Corporis inferat. Si obstructio est à Cal-
culo vitanda sunt acria, falsa &c. ne inde oriatur sitis, & calculi
asperitudo, sed in usum vocetur diata Emolliens. Sin autem
oriatur à materia crassa, viscido-terrestri, usurpanda sunt deco-
b-ruentia & cibi potusve diuretici. &c.

Et hæc paucula B. L. in disputatione inaugurali, hac vice,
pro ingenii modulo, opponere libuit, siquidem non ita ut opor-
tuisset, secundum humanitatem ac benevolentiam vestram, in
meliorem defendere partem, nobisque favere velitis, rogamus.
Deo a. Triumpo qui mentem nostram direxit linguamque moderavit
sit *Laus, Honos, & Gloria* in Seculorum Secula.

C O R O L L A R I A.

- I. **L**ithontriplica propriè dicta nulla dantur.
- II. **N**on omnis dolor lumborum arguit Nephritidem, id est mor-
bum quendam renum.
- III. *Renis exulcerati nulla cura.*
- IV. *Oxæna sive ulcus navium est fermè incurabile.*
- V. *Arenule cum urina excreta, non sunt certa Calculi vesicæ signa
contra Hyp. aph. 79. l. IV.*
- VI. *Semen Muliebre sunt ova, Testiculum autem ovarium.*
- VII. *Omnia animalia ex ovo generantur.*
- VIII. *In respiratione pulmones potius passivè quam activè se habent.*

*In Arte Medica Versatissimo Domino Candidato,
Nobilissimo & Politissimo*

JOHANNI CASPARO BLASSIO,
S.

Diva Salus faveat Tibi, BLASSI, sempere, ubique,
Ipse juves alios, Ipse ope non egeas!
Hoc meruit Virtus Tua, Mores, Candor, Honestas,
Nec non Ingenii tot bona clara Tui.

*Hoc brevi, sed sincero voto, benevolentiam suam
erga meritissimum Dominum Candidatum in
procinctu itineris ad Batavos obsignat*

HENR. CHR. de HENNIN, Dr.
& P. P. Artt. Salubrium & Humm.

SONNET.

An man mit Schweiß und Fleiß der Kräfte nitler schonet /
 Und Kunst und Tugend liebt / es bleibt nicht unbelohnet.
 Sie / Sie ist selbst ihr Lohn / daß stets den Preys behelt.
 Und ohne Sie ist nichts Lob-Würdig's in der Welt.
 Auf dan / Mein BLASSIUS, laß deine Sinnen schwingen
 Zum Blauen Sternen Dach / laß durch die Wolcken dringen
 Dein Tugend volles thun / dein Kunst und Wissenschaft /
 In welcher Weißheit selbst / und deren edler Saft.
 So schön verborgen ligt. Laß ander' immer Büßen
 Der eiteln Eitelkeit: Du lege dich zum Füßen
 Dem grossen Musen-Gott / an welchem deine Lust
 Und höchst Ergeßlichkeit; wie nunmehr gnug Bewußt.
 Derselbe wird gewiß Belohnen deine Mühe /
 So von dir angewandt / wan Delius noch frühe
 Das salbe Morgen-Gold wirfft umb die Thäler her /
 Ja wan er längst sich verdeckt im wüsten Meer.
 Mich dünckt ich höre schon die Lorbeer-Bäume prassel'n.
 Und samt der Blätter-Zier die Lorbeer-Zweige rassel'n.
 Sie stehen schon bereit und wünschens nichts mehr /
 Mein Herz / als daß man Ihm zur wohlverdienten Ehr
 Mög einen Lorbeer-Kranz von ihren Zweigen binden /
 Und umb sein edles Haupt zum Ruhmes Zeichen winden.
 Ich Wünsche Glück dazu! daß bald nach diesem Spiel
 Auch seine Müh erlang ihr vorgeseßtes Ziel.
 Nehmt hin auch meinen Wunsch / der auff Eu'r Wolergehen /
 Auf lauter Seegen zielt / ja wie Ihr selbst könnt sehen;
 Der zeitlich / ewig ist / biß zu der Ewigkeit.
 Diß sehet / der Euch stets zu dienen ist Bereit.

**

**

**

Dulcia non capiet, qui non gustavit amara,
 Mel Tibi, Mi BLASSI, non sine felle datur:
 Fellem gustasti, nunc en! quoque mellea dantur,

C 3

Quod

Quod Tibi mox capies ipse precatus enim.
 Nam magnam, rebus, laudem, ex Ratione petendis,
 Qui studuit, peperit semper in orbe sibi:
 Quam Te per, studium peperisse, favente supremò,
 DOCTORANDE, docet vitæque, mosque tuus.
 Insuper hancce probat Tua Dissertatio docta
 Quam bene defendis, verba diserta loquens.
 Hanc ubi conspexi certe sum pulsus, AMICE;
 Funderet ut mea mens paucula verba Tibi.
 Gratulor ergo Tibi ex cordis penetralibus imis;
 Utque feras factis præmia digna precor.
 Gratulor ex animo Sanctus Te Spiritus afflet,
 Ut charæ Patriæ, commoda multa feras.
 Sic voveo, voveo Tibimet, quòd & ipse precaris,
 Adsint, quæ dixi Tu Tibi AMICE, Vale.

*In τρυφήν sinceri affectus & nunquam inter-
 moritura amicitia apposuit*

JOHANNES HENRICUS THYNEN,
 S. S. Th. C.

Es läst ein guter Baum sein art bald von sich spüren /
 Er blühet anfangs schön' / bringt Früchte die ihn zieren /
 Nichts bringet er herfür / als lauter Fruchtbarkeit /
 Zum nuß der Menschen all' dien't er mit Fröhlichkeit.
 So hatt Herr BLASSIUS auch fleißiglich gestrebet /
 Von seiner Jugendt an / und wo er hatt geschwebet /
 In grosser Müß' und Fleiß sein Leben zugebracht
 Das Zürich zeigets an / da er wed'r tag noch nacht
 Den Gliedern gab die ruh' / zur Tugend darzustellen /
 Viel Früchte ohne sehen / die Ihm nun zugefellen
 Mit Recht und Billigkeit die Doctors Ehren-Krohn /
 Dies ist es daß gebracht sein streter Fleiß zum Lohn.

Es woll der höchste Gott zu eurer Cur glück geben!
 Daß ihr zur Kranken hälfft noch lange zeit möcht leben.

Dieses wenige setze auß schuldiger Pflicht
 dem Herrn Doctorando glückwünschend
 hinzu

J. C. KERSTEN, SS. Theol. Cals.
 Milfungâ Hassus.

In Himlisches Gemüht / nach hohen dingen trachtet;
 Und das was nidrig ist / verspottet und verachtet!
 Es thut sein möglichst best; Und eilet immer fort!
 Bis es ersiegen hat / den höchsten Ehren-Orth.
 Komm / Leser / wan du wilt ein feines Beyspiel sehen:
 Schau an den Herren BLASS, so wirstu mir gestehen!
 Und sagen / warlich Ja / ein solcher Junger Mann
 Kan sich durch Wiß und Fleiß erheben Himmel-an.
 Er hat sein Tapfferlich / nach Ruhm und Lob gerungen:
 Bis Ihm sein Ringen nuhn so glücklich ist gelungen!
 Dis ist die beste Prob: den Sieg bringt er davon:
 Ihm ist gestochten jetzt die Doctors Ehren-Krohn.
 Dan sieh der theure Mann / daß Licht Gelehrter Leuthe!
 Gibt Ihm den Sieges-Krang / nuhn bald zu seiner Beute!
 Die Fackel dieser Welt / mein BARBECK ist bereit
 Und will Ihn schreiben ein / ins Buch der Ewigkeit.
 O Lob: O grosses Lob / daß du so würst erlangen
 O Werther Candidat: wie herlich würst du prangen!
 Wan dein Herz BARBECK dich / mit seiner Klugen hand!
 Wird zieren öffentlich / mit solchen Ehren-Pfand:
 Wan Er den Huht / den Ring / und was Doctoren zieret!
 Und was auch deinem Fleiß / und deiner Kunst gebühret:
 Dir geben würd zugleich: und sagen sey gegrüßt!
 Herz Doctor: Sey von mir als Doctor auch geküßt:

Dan

Dan wirstu reisen hin/ zu deinem Vaterlande/
Als Doctor, der du bist/ zu deinem Ehrenstande:
Wird Jeder wünschen Glück/ O du mein wertster Freund
Nimm an den Glückes wunsch/ von dem ders' herglichs meint.

Dieses setze dem Herrn Doctorando in
aller Eyl hinzu

G. D. ROEMICH, Chyrurgus Duisb.

ARte Mechaonia claro qui stemmate natus,
BLASSIUS extinctos haut sivit esse Patres.
Quin ita restituit vivos adimitque sepulchro,
Haece Theses ut Eos composuisse putes.
Sic bene quam pergit se spargere fama per orbem!
Quam nova spes Medicam sic bene spondit opem!
O Hygie quam laeta micat dum quaerit mea, BLASSI!
Pro Te vota flagrant, imbibit aure DEUS!

*Pauca haec Nobilissimo, Experientissimo Dni
Doctorando fidiissimo suo Amico, ac Com-
mensali suavissimo ad summos in Medicina
honores gratulabundus apponit*

JOHANNES OTTO, Th. Stud.
Helv. Scaffusianus.

*Ad Nobilissimum & Expertissimum Dni. Auctorem,
Civem suum charissimum;*

Hac Augusti mensis quinta, Sibi Natali Die,
pro summo Doctoratus gradu disputantem:

EPIGRAMMA.

NAtalem celebrando diem pro more, miselli
Mortales agitant gaudia mille modis.
Ruricola ut Princeps, Dives Pauperque, quotannis,
Cuncta nepos perdit, sit modo laeta dies.
Bis decies, BLASSI! rediens Natalis in orbem,
Te ne Dies Studium continuare videt?

Lætitia ne finit pugnas præferre Lycæi,
 Pocula sudori post & habere Tuo?
 Scilicet ipsa Tibi mors est, id vivere mundo:
 Vivere Virtuti, Vita sed una Tibi.

Amoris testandi ergo gratulabunda manu posuit

LUDOVICUS OSWALDUS, S. S.
 Theol. Stud. Schaffusa-Helvet.

Fœlix qui potuit rerum cognoscere causas!
 Morborum causas BLASSIUS ecce! tenet.
 Sic porro Cœlum Studiis benedicere pergat,
 Teque det omnigena prosperitate frui.

*Hæc paucula volante calamo, εις Φιλίας περιήριον,
 Nobilissimo atque Experientissimo Domino Do-
 ctorando & Coronando, congratulante animo ap-
 ponere voluit*

JOH. THOMAS FORERUS,
 Helv. - Scaph. SS. Theol. Stud.

Rang jeg Helvetia, nur frisch mit deinen Kindern!
 Es leben Leut in dir/ die durch ihr schreiben hindern!
 Daß mancher durch den Todt und dessen schnelle macht/
 Nicht in des Charons Kahn/ frühzeitig werd gebracht.
 Sieh an was jego noch/ ein neuer fleiß gebiehet/
 Und auf den freyen Marckt der freyen Künste führet/
 Wie daß zu helfen sey/ von grosser Angst und Pein!
 Die da verursacht wird vom Schleim und auch vom Stein,
 Wer ist doch dieser dan/ der hier sterkt unser Leben?
 Ein Treues Schweiger Herz/ dem Pallas hat gegeben
 Der Weißheit reichen Schatz bey schöner Höfflichkeit/
 Die man verbrüdert findt/ in Dir zu jeder zeit.
 Wan Du nun ferner wirst des Weltkreiß Pilger werden/
 So wird die Fama dan/ auch deinen Ruhm auff Erden
 Noch weiter breiten auß/ und wirst seyn Hoch geacht
 Wo man wird haben Dich zur hülffe hingebracht.

D

Auf

Auf dan Herz BLASSIUS! Was Zürich Dir gelehret
 Was du zu Duisburg hast gesehen und gehöret
 Das wende fleißig an! zu deines Nächsten nutz!
 Zu deiner Freunde trost und zu der Kranckheit trug.
 Der Doctor Hut wird Dir mit Ruhm nun aufgesetzt!
 Denk meiner danoch stets wan wir uns gleich geleget!
 Fahr woll. Wan etwas noch durch wunsch zu kriegen ist!
 So wünsch ich Dir so viel bis du vergnüget bist.

Dieses hat seinen Hochgeschätzten und Lieb-
 wehrtesten Freunde mit Glückwünschens-
 den Händen auftragen wollen

GERHARDUS ab ERBERFELD, Med. Stud.

Uos urina gravis vario præsentè dolore
 Torquet; & illius qui vult cognoscere causas;
 Quoque malum hoc durum tolli medicamine possit?
 Huc properet, fatis usque dabit meus omnia fidus
 Blassiades qualem dudum miratus Apollo.
 Scilicet in tanto si quis tamen obstrepet? Eheu!
 Inspiciat specimen! verbum non amplius addet:
 Quam quod sit medicâ, si non meliore, Coronâ
 Dignus. Et hoc merito si nunc conceditur ipsi
 Non ornata fatis? solum quod deficit hoc est:
 Quod careat Nympha varios in dote triumphos
 Quæ numerat. Talem, mea sunt hæc vota, tenebit.

*Hoc exiguo non minus debitum, quam & vol-
 untarium in Nobiliss. & experientiss. Do-
 ctorandum restabatur officium*

JOH. FRID. ROEMICH, Med. Calc.
 Duisb. Cliv.

Nobis

*Nobilissimo, Doctissimo, morumque suavitate ornatis-
simo Domino DOCTORANDO.*

Jam tibi floriferi nectuntur frondis honores,
Velabitque tuas apta corolla comas:
Scilicet ingenuas dum discis Apollinis artes,
Et matura nimis fata, repellis ope;
Dum vel Galeni sinuosa volumina lustras,
Vel juvat Hippocratis evoluisse libros.
Inde tuo tantas abscondis pectore gazas,
Quæ caput attollent semper ad astra tuum.
Ut vigeas, semper, voveo; divinus Apollo
Rebus in angustiis mite levamen erit.

*His paucis amore & officio gratulatus
Domino Doctorando*

DANIEL FREMAUT, Gedano Borusus.
Phil. & Med. Cult.

*Conterraneo, Contubernali, veterique Amicorum
Ocello, Apollinea Laurea jam jam ritè Coro-
nando; qua potest accinit*

GEORGIUS JACOB. FELSIUS, SS. Th. Cult.
SanctoGall. - Helvetius.

DExtra quo pridem voluere grato
Fata me latum fruiet Sodali,
Te mei charum posuere, BLASSI!
Cordis ocellum.

Contubernalem memorabo vitam,
Ac idem noctu socium cubile?
Serias voces repetam loquentum
Sive jocosas,

Otii dulces quibus usque docti,
Nos vices una Tigurum videbat,

Mutuis

Mutuis omne & sociale tempus

Condere curis?

Nota sed nobis pariter duobus,
Mentis æterno memorique sensu
Sculpta, quid lentus mediter Poeta

Reddere versu?

Nempe ut assertum faciam, fidesque
Me stet immensis hilarem citari
Gaudiis, quod jam viridante obumbres

Stemmata frontem?

Quodve viginti modo natus annos,
Jam Senes inter mereas referri,
Jure quo, raro Meritoque, Lauri

Termite fulges?

Sed nec ignoras, dubitasve, quanto
Gestiam plausu celebrare Famam,
Sive præsentem hanc, Tibi sive porro

Rite futuram.

Quin nec ignoras, dubitasve, quanto
Igne votorum Superos fatigem,
Hoc ratam faxint Tibi, posteroque

Tempore Famam.

Ergo sat nobis ut utrique nota,
Sic Tuas quare, Thesiumve, laudes
Tenderem celsas humilis Poeta

Pangere versu?

Ah! modo flammam recitare possem
Pascitur quæ nos eademque pascit!
Quaque se, BLASSI! Tibi libat ipsum

FELSIUS uni!

Atque.

F I N I S.